

İNSAN VE LİDER... NELSON MANDELA

Güney Afrika'nın eski başkanlarından Nelson Mandela'nın bir anısı:

Başkan olduktan sonra askerlerimle bir yürüyüşe çıktık. Yürüyüşten sonra bir restoranta öğlen yemeği yemeye gittik. Restorantın ortasında bir masaya oturup yemek siparişlerimizi verdik. Yemeklerimizi beklerken yan masamızda tek başına oturan bir adam gördüm. Adamın yemeği masasına ulaşınca, askerlerimden birinden gidip adamı bizim masamıza davet etmesini istedim.

Adam yemek tabağını alıp yanımıza geldi ve benim yanıma oturdu. Sessizce yemeğini yerken ne yüzüme bakıyor, ne sohbetimize katılıyor ne de göz kontağı kuruyordu. Sürekli ama adamın elleri titriyordu. Yemeğini bitirince adam sessizce kalmış, bana bakmadan hoşçakalın der gibi elini salladı. Ben adamın elini sıktım ve adam masadan uzaklaştı.

Adam gidince güvenlik görevlilerimden bir tanesi şöyle dedi:

-Efendim o adam çok hasta olmalı. Yemeğini yerken eli sürekli titriyordu.

"Hayır hiçte öyle değil! Adamın elleri o sebepten dolayı titremiyordu," dedim ve sonra da ekledim: "Adam ben hapisteyken benim gardiyanlarımdan bir tanesiydi. Bana saatlerce işkence yapıldığında bağırp bana su vermesi için yalvarırdım. Ama bu gardiyan bana su vermektense, alay eder, kafama işerdi. O adam hasta değildi, sadece artık Güney Afrika'nın Başkanı olduğum için benden korkuyordu. Onu hapse göndereceğimden korkuyordu, bana yaptıklarını ona yapacağımdan, beni aşağıladığı gibi onu aşağılaya-cağımdan. Ama ben öyle bir insan değilim. O tür davranışlar benim karakterimin ve etik değerlerimin parçaları değiller. İntikam almak isteyen zihinler ülkeleri darmadağın ederler, barış isteyen insanlar ise ülkeler yaratırlar.